

تمدن یکی از دستاوردهای انسان در آغاز تاریخ است که با هدایت ادیان آسمانی به آن دست یافت و بدان وسیله توانست بساط زندگی حیوانی و بیمرز و بیمنطق را برچیده و به زندگی اجتماعی سالم و عقلانی و موافق مصلحت و خیر بشر بدل نماید و آزادی حیوان‌منشانه را با قانون و سلب آزادیهای غیرمنطقی و بیخردانه محدود نماید؛ زیرا آزادی فردی مطلق بی‌قید و شرط چیزی جز فساد و ناامنی و تجاوز و بینظمی ببار نمی‌آورد و با جامعه‌ی متمدن و امن و با آرامش، نمیسازد. بشر در طول هزاران سال زندگی بتجربه دریافته است که زندگی امن و آرام جز در سایه قانون و قراردادهای اجتماعی محدودکننده امکانپذیر نیست، و تمدن یکی از ثمرات قانون است، از اینرو گریز از قانون هم فرار از تمدن شمرده میشود.

در حدود قرن ششم پیش از مسیح، یکی از اشراف آتن (یونان) بنام «سولون» که از توحش جامعه خود به امان آمده بود، برای یافتن راه‌حل رهایی جامعه جاهلی خود، به مصر و تمدنهای امن آنروز رفت تا راه اصلاح و نجات جامعه را بیاموزد؛ و گفتگوی او با یکی از کاهنان مصری معروف است. او سرانجام دریافت که تمدن جز با قانون و عقلانی‌کردن جامعه و سلب برخی آزادیهای زیانبخش و خرابگر، بدست نمی‌آید.

با گذشت هزاران سال از عمر تمدن بشر در جوامع کهن شرق و غرب، امروز دیده میشود که در بخشی از اقالیم مغرب که اروپا و آمریکا نامیده میشوند، با وجود **تظاهر** به تمدن و ادعای فرهنگ عالی، هنوز حال و هوای دوران توحش قومی و قبیله‌ی باستانی

خود را (که نمونه آن عشق به سگ و سلاح و غارتگری و نگاه بردگی و فرودستی زن در جامعه است) بکنار گذاشته و بدروغ، از آزادی زن دفاع میکنند و با اهداف سیاسی، بی‌بندوباری و قانونشکنی و برهم‌زدن امنیت خانواده و زن را ترویج مینمایند. وقایعی که در ماههای گذشته در ایران روی داد و به حرمت‌شکنی حجاب انسانی و اسلامی از سوی زنان فریب‌خورده انجامید، رابطه مستقیم با سیاست براندازی نظام اسلامی و انقلابی ایران داشت و از فرهنگ یهودی صهیونیستی (رواج فساد در زنها و براندازی خانواده) مایه می‌گرفت.

دشمن بدنبال آنستکه با رواج فرهنگ جاهلی و ابتدایی برهنگی زن و آزادی شهوترانی حیوانی و دور از تمدن و قانون، ملت ایران را - که از دوران باستان، متمدن و تمدن‌ساز بوده - به دوران جاهلیت نخستین بشر برگرداند و ببهانه دفاع از حقوق اجتماعی زن، او را به فساد و پستی بکشاند تا به هدف موهوم براندازی نظام انسانی و اسلامی برسد. این ملت، ملتی نیست که پس از داشتن هزاران سال حکمت و تمدن سرفراز، با این شیوه‌های ابلهانه دشمنان سعادت ملت، دست از فرهنگ عالی و عقلانی و انسانی خود بردارد و فرهنگ فرومایه و پست و دور از تمدن غربی را بپذیرد و بنیان رفیع و استوار نظام اسلامی ایران، بنایی نیست که با این باده‌ها بلرزد که گفته‌اند:

«برو این دام بر مرغ دگر نه
که عنقا را بلند است آشیانه»